

глобалізація є невід'ємною частиною життєдіяльності кожної сучасної держави, Україна, не зважаючи на велику кількість внутрішніх проблем, інтегрована в глобальну систему, яка і в подальшому буде набирати ще більших обертів. Сучасний процес глобалізації веде до досить неоднорідних результатів, ризиків, нестабільності. Створюється багатство, але при цьому багато країн не можуть ним скористатися, і навіть позбавлені можливості впливати на цей процес. Особливо це помітно в умовах кризових та посткризових явищ, які супроводжують світові структури останнім часом. Велика залежність України від зовнішніх факторів розвитку робить її дуже вразливою до глобальних економічних, соціальних, політичних потрясінь, які є невід'ємною частиною сучасності. Тому нашій державі потрібно шукати нові, альтернативні джерела розвитку, можливості для вирішення проблем, які будуть ефективно та гідно відповідати на сучасні глобальні виклики, що виникають в межах світового простору.

Список літератури:

1. Міжнародні рейтинги України. (дата звернення 29.01.21)

Яценко А.В.

НТУ «ХП»

ПРИНЦИПИ СТАНОВЛЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ НАУКИ

Політичні погляди та ідеї існують з того часу, як суспільство набуло державно-організованої форми.

Першою формою пізнання політики була релігійно-міфологічна. Майже два тисячоліття панувало уявлення щодо сакрального походження влади і суспільно-політичного устрою. Вже тоді почали формуватися своєрідні принципи політичної науки, які полягали в тому, що всі соціальні явища і процеси розглядалися крізь призму політичної влади. Без влади не може бути політики, оскільки саме влада виступає засобом її реалізації.

З середини першого тисячоліття до нової ери посилювався процес раціоналізації політичних поглядів, набування філософсько-етичної форми. З'являються перші політичні категорії і визначення, а згодом і політичні концепції, започатковуються теоретичні дослідження політики. Відомі світові вчені Конфуцій, Сократ, Платон, Аристотель політичну науку розуміли як науку про загальне благо, втіленням якого має бути держава.

До середини XIX ст. політичні теорії звільняються від релігійного впливу, набувають світського характеру. У цей період відбувається становлення перших політичних ідеологій, політика усвідомлюється як особлива сфера життєдіяльності людей. Центральними питаннями політичної думки виступають принципи поділу влади, становлення правової держави і демократії, проблеми прав людини.

Важливий внесок у формуванні політичної науки кінця XIX – початку XX ст. здійснили такі вчені, як К. Маркс, Ф. Енгельс, М. Вебер, Р. Міхельс, Г. Моска, В. Парето тощо. Це період становлення політології як самостійної наукової і освітньої дисципліни. Зазначимо, що знадобилось майже сто років для кінцевого оформлення та професіоналізації політичної науки. У 1949 р. під егідою ЮНЕСКО утворилася Міжнародна асоціація політичної науки, що об'єднала у своїх лавах більшість відповідних національних асоціацій.

З середини XX ст. велику увагу приділяють емпіричним спостереженням стосовно політичній поведінки особистості. За допомогою математичних методів обгрутовується діяльність виборчих систем та принципи виборців.

Наприкінці XX ст. – початку XXI ст. в політології затвердилося широке розмаїття різних напрямів і підходів, методів політичних досліджень. Увагу приваблюють процеси переходу до демократії, проблеми політичної участі, нові громадські об'єднання і рухи. Сучасні політологічні концепції розглядають принципи існування конфронтаційного багатополюсного світу, геополітичні та глобалізаційні виклики, новітні різновиди війни.